

Reaksjoner etter Kirkemøtets vedtak om likekjønnet vigsel

Kirkerådet har i etterkant av Kirkemøtet mottatt noen reaksjoner på vedtaket om ny vigselsturgi. Når det gjelder fra enkeltpersoner, så var det flere henvendelser i forkant av Kirkemøtet enn i etterkant.

Så langt Kirkerådet vet, har tre andre trossamfunn sendt ut veiledning til sine menigheter/forstandere om hvordan de bør forholde seg til Den norske kirke i etterkant av vedtaket. Det er Misjonskirken, Pinsebevegelsen og Den Evangelisk Lutherske Frikirke.

Når det gjelder Den Evangeliske Lutherske Frikirke, har vi mottatt det som e-post fra synodeformann Jarle Skullerud.

Kirkerådet har også mottatt et leserinnlegg fra NMS' generalsekretær, Jeffrey Huseby, og en veiledning som Normisjons leder Tormod Kleiven og generalsekretær Anne Birgitta Langmoen Kvelland har sendt sine ansatte i forbindelse med saken.

Disse ligger vedlagt.

Det har ikke kommet noen reaksjoner fra søsterkirker i utlandet eller fra økumeniske organisasjoner.

Oslo, 2. mars 2017

ØM

TIL PASTORER OG STYRELEDERE I MISJONSKIRKEN NORGE

HVORDAN SKAL LOKALMENIGHETER FORHOLDE SEG TIL

SAMARBEID MED DEN NORSKE KIRKE?

Etter mange år med debatt og ulike utredninger innen Den norske kirke fattet Kirkemøtet våren 2016 et vedtak om å lage ekteskapsliturgi for to av samme kjønn. Vedtaket utfordrer det økumeniske (tverrkirkelige) samarbeidet i Norge.

På nasjonalt plan vil det økumeniske samarbeidet fortsette som før og Misjonskirken Norge vil møte Den norske kirke både i Norges kristne råd, Bibelselskapet og andre fora hvor vi møtes på tvers av kirkelandskapet. Utfordringen kan oppleves større på lokalt plan. Flere av Misjonskirken Norges menigheter er direkte eller indirekte involvert i prosesser lokalt i forhold til hvordan de skal forholde seg til den nye situasjonen. Vi ønsker gjennom dette dokumentet å gi et bidrag til våre menigheter inn i de lokale refleksjonene.

I lys av kirkemøtets vedtak om å åpne for kirkelig vigsel av homofile og lesbiske er det ikke unaturlig at det reises spørsmål om hvorvidt Misjonskirken Norge, som fastholder at ekteskapet er for mann og kvinne, bør bryte samarbeidet med Den norske kirke. Fra Misjonskirken Norges side mener vi at vedtaket om likekjønnet vigsel er et brudd på Bibelens lære om ekteskapet. Dette har vi gitt uttrykk for både offentlig og i brev form til Bispemøtet.

1. Kan vi samarbeide med Den norske kirke etter kirkemøtet?

Historisk kunne et brudd med Den norske kirke hentet legitimitet fra det som kalles Calmeyergatelinjen. I 1920 ble det holdt et møte i Calmeyergaten Misjonshus i Oslo hvor de frivillige kristelige organisasjonene vedtok å avstå fra samarbeid med de liberale prestene som blant annet avviste den tradisjonelle læren om Kristus. Strategien har gjort det mulig for organisasjonene å forbli i Den norske kirke på tross av liberale synspunkter blant noen prester.

Det er vår oppfatning at Misjonskirken Norge ikke har behov for å følge Calmeyergatelinjen. Misjonskirken Norge og Den norske kirke er to forskjellige kirkesamfunn, mens de frivillige kristne organisasjonene er en del av Den norske kirke. Misjonskirken Norge trenger derfor ikke samme strategi som de lutherske lavkirkelige organisasjonene.

I Misjonskirken Norges grunnlagsdokument sies det et man fastholder at Bibelen er "Guds inspirerte ord og den enkeltes og fellesskapets overordnede autoritet for lære og liv." Til alle tider har samarbeid med andre kristne og ulike kirkesamfunn vært viktig for Misjonskirken Norge. Det uttrykkes også gjennom vårt motto: Guds barns enhet, menneskers frelse. Alt økumenisk samarbeid gjøres ut fra tanken om at vi aksepterer at andre kirker og kristne søstre og brødre tenker, mener og praktiserer deler av den kristne troen annerledes enn vårt eget kirkesamfunn. Vi har det viktigste felles: troen på Jesus Kristus som verdens frelser og forpliktelsen på Den apostoliske trosbekjennelsen." På tross av vår positive økumeniske grunnholdning oppleves denne oppståtte situasjonen som utfordrende.

2. Ulike tilnæringer til lokalt samarbeid

Hvordan skal vi i lys av den aktuelle situasjonen forholde oss til Den norske kirke i tiden som kommer? Det kan oppleves lettere å samarbeide med prester og ledere som fastholder det ekteskapssynet som en selv deler, enn med de som har det motsatte syn. Det er imidlertid problematisk hvis samarbeidet med en lokal kirke eller menighet kun blir vurdert ut fra prestens eller pastorens mening.

Vi mener det er en uheldig strategi, både fra vår side og Den norske kirke sin side, å nekte og samarbeide med prester/pastorer som henholdsvis er tilhengere eller motstandere av samkjønnet vigsel. Dette vil ramme hele menigheter der medlemmene mest sannsynlig har ulike syn på spørsmålet. Det vil være en krevende utfordring fremover å behandle representanter for begge synspunkter med respekt.

Også hensynet til det øvrige kirkelandskapet lokalt må i denne sammenhengen tillegges stor vekt. I noen tilfeller vil man kunne oppleve å havne i en situasjon hvor man vil måtte velge mellom samarbeid med Dnk eller de andre frikirken. Dnk bærer et stort ansvar for at man i dag mange steder opplever at mye av energien har gått ut av det lokale felleskristne arbeidet.

Den lokale menighet forstår best sitt lokalmiljø. Beslutningen om veivalg i forhold til Den norske kirke må derfor fattes av den enkelte menighet. Dette bekreftes og legitimeres også av vår kirkeordning hvor hver menighet er selvstendig. Det er rom for ulike veivalg i Misjonskirken Norge i dette spørsmålet.

3. Vår anbefaling

Den teologiske begrunnelsen for samarbeid med andre kirker finner vi i den nytestamentlige lære om fellesskapet mellom kristne slik det kommer til uttrykk i Jesu yppersteprestelige bønn om enhet i Johannes 17, og i Paulus sine brev.

Dokumentet "for at verden skal tro" oppsummerer de læresamtaler som fant sted mellom Den norske kirke og Misjonskirken Norge mellom 1998-2001. Her pekes det både på enighet og uenighet knyttet til teologi. Samarbeid har likefullt skjedd ut ifra erkjennelsen av at det er mer som samler oss enn skiller oss og at det som samler veier tyngre enn det som skiller. Samarbeidet har derfor ikke skjedd på bakgrunn av enighet om alle teologiske spørsmål.

I motsetning til tidligere, da teologisk enighet og uenighet oftest gikk mellom kirkesamfunnene, går i dag denne enigheten og uenigheten tvers gjennom kirkesamfunnene. Vi skal også huske på at mange av de menneskene som er aktive i Misjonskirken Norge står som medlemmer av trossamfunnet Den norske kirke.

Det økumeniske samarbeidet i Norge skjøt fart fra 1970-tallet, blant annet fordi sekulariseringen ble sett på som den største trusselen mot kristendommen. Da ble det viktig at kristne stod sammen isteden for å bruke sin energi på å motarbeide hverandre. I dagens pluralistiske samfunn trengs økumenisk samarbeid for å løse utfordringer i forhold til misjon og diakonalt arbeid. Enkelt personer, kirkesamfunn og kristelige organisasjoner vil se ulikt på hvor grensene går for samarbeid, og hvorvidt kirkemøtets vedtak gjør samarbeid

umulig. Hvis vi ønsker at andre skal respektere vår overbevisning, må vi også respektere at andre har en annen overbevisning enn oss.

Vår anbefaling er derfor ja til fortsatt tverrkirkelig samarbeid med Den norske kirke.

Vi respekterer den lokale menighets beslutning i forhold til samarbeid og håper at dette dokumentet vil kunne bidra positivt til refleksjon og samtaler både på pastoralt-, lederskaps- og menighetsnivå.

Guds velsignelse!

Øyvind Haraldseid

Generalsekretær

Oslo 7. Desember 2016

Dokumentet er forfattet på bakgrunn av behandling og vedtak i PMR (PMR 13/16). Hovedstyret for Misjonskirken gav sin tilslutning til dokumentet i sitt møte 18.-19. November 2016 (HS-sak 2.42.16).

For videre lesning:

- Misjonskirken Norges grunnlagsdokument fra 2007:
http://misjonsforbundet.no/files/DNM-Grunnlagsdokumentet_Rotfestetograus.pdf
- Misjonskirken Norges verdier:
<http://misjonsforbundet.no/verdiene>
- *For at verden skal tro* - læresamtaler mellom Den norske kirke og Det Norske Misjonsforbund fra 2001
- Lausannepakten:
<http://norme.no/om-norme/lausannepakten/>

Veiledning fra Teologisk refleksjonsgruppe til landets pinsemenigheter

I nær fremtid vil Den norske kirke etter all sannsynlighet vedta en liturgi for kirkelig vielse av likekjønnede. I denne situasjonen vil vi komme med en anbefaling når det gjelder økumenisk samarbeid.

I Pinsebevegelsens trosgrunnlag står det: *Vi tror at Bibelen er Guds ufeilbarlige ord Den er skrevet av mennesker inspirert av Den Hellige Ånd. Bibelen er øverste autoritet i tro, lære, etikk og moral.* Når det gjelder ekteskapet, sier Pinsebevegelsens trosgrunnlag: «Vi tror at Gud har innstiftet ekteskapet mellom kvinne og mann som den naturlige rammen for samliv.» Og vi kjenner oss trygge på at pinsemenighetene med sine pastorer, ledere og forkynnere står fast ved og følger vårt trosgrunnlag. Pinsebevegelsen i Norge står for øvrig solidarisk med 36 andre organisasjoner og kirkesamfunn i sin tilslutning til dokumentet «Ekteskapserklæring», som er «Et verdidokument om ekteskapet, barnet og Bibelen i møte med vår tids kjønnsnøytrale ideologi».

Når man godtar likekjønnet ekteskap, bryter man på en avgjørende måte med Bibelens autoritet. Man velsigner noe som Skriften med all tydelighet og uten unntak kaller synd. Det sies klart at de som lever slik «ikke skal arve Guds rike» (1.Kor 6,9-11). Dette har med andre ord med vår evige frelse å gjøre, og handler også om en grunnleggende skaperordning (1. Mos 1,27. Se også Rom. 1,25-27 og 1. Tim. 1,9-11).

Vi vil derfor anbefale ikke å ha preken- eller gudstjenestefelleskap med dem som hevder et synspunkt som på en slik måte fratrar Bibelen dens autoritet. Preken- og gudstjenestefelleskap vil i en slik sammenheng bidra til å bagatellisere viktigheten av det lærepunktet det her er tale om. Det dreier seg om et spørsmål av en helt annen fundamental betydning enn de læremessige forskjeller som tidligere har vært aktuelle i forbindelse med fellesmøter og annet gudstjenestelig samarbeid som Pinsebevegelsen i Norge har deltatt i.

Det er problematisk for oss at Den norske kirke nå aksepterer at det er rom for to ulike syn på likekjønnet ekteskap. Men når det gjelder gudstjeneste- og prekenfelleskap, mener vi likevel at det er riktig å skjelne mellom dem som godtar likekjønnet ekteskap og de som står fast på et bibelsk syn på ekteskapet.

Vi ønsker å utfordre, støtte og oppmuntre mennesker til å følge Bibelens bud også på dette området. Gud elske alle mennesker, og våre menigheter skal være et åndelig hjem også for dem som opplever utfordringer når det gjelder å leve innenfor rammen av Bibelens seksualetikk, uansett hvilke utfordringer det er snakk om. Vi ønsker å møte alle mennesker med omsorg, forbønn og hjelp til å leve i samsvar med Guds gode vilje.

Oslo 16. januar 2017

Teologisk refleksjonsgruppe

POSTADR.

Boks 7007 St. Olavs pl.

N-0130 Oslo

ORG.NR.: 983 409 555

BESØKSADR.

etter avtale

Pilestredet 27 I

Inngang 4. etg

ADMINISTRASJON

kontor@pinsebevegelsen.no

Adm.leder: Jan Eilert Aakre

Tlf: (+47) 404 13 043

LEDERRÅDET FOR PINSEBEVEGELSEN

Mail: post@pinsebevegelsen.no

Leder: Sigmund T. Kristoffersen

Mail: kristoffersen@pinsebevegelsen.no

BESØK VÅR HJEMMESIDE WWW.PINSEBEVEGELSEN.NO

Fra Frikirken

Kjære medarbeidere

Sender utdrag fra brev sendt Frikirkens eldsteråd 23.02. til deres orientering.

Dette er ingen lett sak, men jeg ønsker at dere skal være orientert om hva jeg skriver.

Så håper jeg at dere ser mitt tydelige anliggende om ryddighet og respekt i vårt forhold fremover.

Vi vil oppfordre til respektfull omtale av mennesker med en annen overbevisning, både i spørsmålet om likekjønnet ekteskap og andre sentrale spørsmål. Det er både rett og godt å si fra om at vi er uenige, og å kunne begrunne vårt ståsted, men Frikirken skal ikke være kjent for dømmende og nedlatende språkbruk.

Mange har valgt å bli værende i Den Norske Kirke, selv om de er uenige i den nye vigselforordningen. De trenger vår støtte, ikke kritikk. Når medlemmer som er svært profilert i denne saken, og som velger å forlate DNK på grunn av vedtaket, åpent støtter de som velger å bli, bør vi gjøre det samme. Samtidig skal de som velger å melde seg ut også møte vår forståelse og støtte i sine valg.

Samarbeid med DNK

- a. På nasjonalt plan vil det økumeniske samarbeidet fortsette, og Frikirken vil møte Den Norske Kirke både i Norges Kristne Råd, gjennom samarbeidet i Det Lutherske Verdensforbund, Bibelselskapet og andre fora hvor vi møtes på tvers av kirkesamfunn.
- b. Å samarbeide med kirker og personer som har en annen lære om ekteskap og likekjønnet samliv, er utfordrende. Dette gjelder særlig på områder der veiledning og undervisning er tema, blant annet i konfirmantundervisning, sjelesorg og åndelig veiledning. Som ledere har vi et ansvar for at forkynnelsen i våre menigheter ikke er i strid med vår kirkes lære. Slik må det også være i det økumeniske arbeidet.
- c. Lokale kristne råd og predikantringer fungerer også ulikt fra sted til sted. En av de viktige resultatene av et slikt fellesskap, er at ansatte fra ulike kirkesamfunn blir bedre kjent med hverandre. Disse møtene bør vi fortsatt prioritere der det er naturlig.
- d. Lokalt vil det allerede være store forskjeller på hvordan samarbeidet fungerer. Generelt vil vi si at brudd på samarbeid ikke bør skje for å markere et standpunkt, men som en naturlig konsekvens av at ulik lære vil begrense og vanskeliggjøre et samarbeid. Dette vil kunne være like relevant å vurdere på begge sider. Men der man kan finne et godt felles grunnlag for samarbeidet, og i enkeltsaker vi er enige om, vil vi oppmuntre til fortsatt samarbeid. Uansett hva man lander på, gjelder det som er skrevet over, om respektfull omtale.

På vegne av Den Evangelisk Lutherske Frikirkens tilsynsmenn

Vennlig hilsen

Jarle Skullerud

Synodeformann

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

jarle.skullerud@frikirken.no

Mobilt kontor: 93 46 81 49

www.frikirken.no

Sammen om misjon

*Skrevet av Jeffrey Huseby, generalsekretær i Det Norske Misjonsselskap
Publisert i VL og Dagen 24. februar 2017*

Vedtaket i Kirkemøtet er ikke i samsvar med NMS sitt syn på likekjønnet ekteskap. Organisasjonen fremholder ut fra Bibelen at ekteskapet er en ordning mellom én kvinne og én mann. Når Kirkemøtet i Den norske kirke (Dnk) i januar åpnet for kirkelig vigsel for likekjønnede par, var reaksjonene sterke. Noen spiste gratulasjonskake i glede, andre meldte seg ut av kirken i sorg.

Reaksjonene viser hvor dypt vedtaket griper inn i kristne mennesker sin overbevisning. Mange er usikre på hvordan de vil forholde seg til vedtaket og flere har henvendt seg til Det Norske Misjonsselskap (NMS) med spørsmål om hvordan vi forholder oss til vedtaket.

Vedtaket i Kirkemøtet er ikke i samsvar med NMS sitt syn på likekjønnet ekteskap. Organisasjonen fremholder ut fra Bibelen at ekteskapet er en ordning mellom én kvinne og én mann.

Dette og andre samlivsetiske spørsmål redegjøres det for i vårt samlivsetiske policydokument som ble vedtatt av landsstyret i 2008 etter at saken var oppe på generalforsamlingen i 2005 og 2008. Dette er et syn som har bred tilslutning blant de som er engasjert i arbeidet, selv om det også i våre rekker er ulike oppfatninger.

Ut fra NMS sitt ståsted, er vedtaket i Kirkemøtet beklagelig. Det er forståelig at noen hevder at Dnk med sitt vedtak har trådt over en grense de ikke vil være med på. NMS har likevel ikke tenkt å bryte samarbeidet eller aksjonere ovenfor Dnk.

NMS er en misjonsorganisasjon som består av enkeltmennesker som vil misjon. Vi samarbeider med kirker og menigheter som ser på NMS som et redskap til å dele troen på Jesus, utrydde fattigdom og bekjempe urettferdighet. Det har vi tenkt å fortsette med.

NMS deltar i ulike nettverk og samarbeider med kirker og organisasjoner som ikke deler NMS sitt syn i ett og alt. Dette gjelder i spørsmål om kvinners prestetjeneste, synet på likestilling mellom kjønnene, likeverd mellom folkegrupper – men også måten mange homofile blir sett på og behandlet. Jeg blir av og til sjokkert over å møte holdninger som etter min mening ikke er i samsvar med kristen etikk og Jesu sinnelag.

NMS ble stiftet for å «bringe evangeliets lys til dem som sitter i mørket», slik det sto i stiftelsesdokumentet. Dette oppdraget er ikke fullført. Mange har ikke hørt evangeliet, enda flere lever i uverdigg fattigdom og mange lever med en krenkende urett.

Dette er mot Bibelens forvaltertanke og det kristne menneskesyn. Dessuten står Bibelens kall til misjon fast. NMS vil fortsatt være til tjeneste for enkeltkristne som vil misjon – enten de står i eller utenfor Den norske kirke!

Vi utfordrer også Dnk og dens menigheter til å fortsette å bruke NMS som et redskap i Guds misjon. Så tett som vi lever på mange av de unge kirkene rundt om i verden, har NMS fortsatt store muligheter og oppgaver.

Samtidig som de unge kirkene fortsatt trenger vår kompetanse på noen områder, har også de unge kirkene en spiritualitet og en kompetanse som Dnk kan ha nytte av.

Vi ønsker at NMS fortsatt skal være et redskap for Guds misjon i årene som kommer!

Normisjon og kirkesituasjonen

I etterkant av at Kirkemøtet i januar i år har vedtatt en ekteskapsliturgi som grunnlag for vigsel av mennesker av samme kjønn, vil vi følge opp den uttalelsen Normisjon kom med i november 2015. Vi mener Kirkemøtets vedtak strider med Bibelens forståelse av ekteskapet. Det har skapt en situasjon som angår oss både som enkeltmennesker og misjonsorganisasjon. Det utfordrer både vår holdning til Bibelen, vår forståelse av kirke og kirkesamfunn og vår selvforståelse som misjonsorganisasjon. Dette ønsker vi å utdype i denne uttalelsen.

Normisjons grunnholdning står fast

Normisjons grunnholdning til Bibelen er at den er Guds ord og den øverste autoritet i alle spørsmål knyttet til kristen tro og kristent liv. Sammen med majoriteten av alle kristne kirkesamfunn på verdensbasis, holder vi derfor fast på den bibelske læren om ekteskapet mellom én kvinne og én mann som Guds gode skaperordning og rammen rundt det seksuelle samlivet. Både homoseksuelt samliv og seksuelt samliv utenfor ekteskapet avvises i Bibelen.

Samtidig erkjenner vi at mange lesbiske og homofile bærer på vonde historier om utstøtelse og degradering, både i samfunnet og i kirken. Også vi i Normisjon trenger å ta oppgjør med slike holdninger og atferd i vår organisasjon. Alle mennesker er skapt i Guds bilde og elsket av ham. Vi skal tale og opptre vennlig og omsorgsfullt i møte med dem som på ulike vis har denne problematikken tett på livet. Mennesker som kjemper sine personlige kamper skal oppleve at det er rom for dem i våre fellesskap.

Bibeltolkning

Læren om samkjønnet ekteskap har sin basis i en måte å tolke Bibelen på som gir den menneskelige erfaringen en framskutt plass og en større autoritet enn selve teksten. I dag sies det fra kirkens ledere at menneskers livserfaring må veie tyngre enn Guds ord i dette spørsmålet. Bibelens ord om seksuelt samliv mellom mennesker av samme kjønn avvises derfor og anses som ugyldig i vår tid. Normisjon holder fast på at mennesket må tolke sin livserfaring i lys av Bibelens ord. Hvis ikke, blir bibeltolkningen vilkårlig. Da blir den øverste autoritet det mennesker til enhver tid *opplever* som riktig. Dette er et svært avgjørende punkt i dagens debatt. Vi legger derfor ved et tilleggsnotat om bibeltolkning sammen med denne uttalelsen.

Kirke og kirkesamfunn

Den nye læremessige situasjonen i kirken aktualiserer for mange spørsmålet om de skal bli i Den norske kirke (Dnk) eller melde seg ut. I Bibelen omtales kirken på to måter: som en global og lokal størrelse. Når Jesus i Matt 16,18 sier: «Og jeg sier deg: Du er Peter, og på denne klippen vil jeg bygge min kirke, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den», så snakker han om den verdensvide, globale kirke han selv er opphavet til. Den består av alle som gjennom dåpen og troen tilhører Jesus, i alle land og til alle tider. Denne globale kirken kommer synlig til uttrykk i lokale kirker eller menigheter over hele verden. Ut fra en bibelsk og luthersk menighetsforståelse er kirken fellesskapet av de hellige, som har som kjennetegn at evangeliet læres rent og sakramentene forvaltes rett. (Confessio Augustana 7). Et eksempel på omtale av den lokale kirke finner vi i Paulus' innledningshilsen i 1.Kor 1,2 hvor han «hilser Guds menighet i Korint».

Kirkesamfunn omtales ikke i Bibelen. Kirkesamfunn har historisk blitt dannet på bakgrunn av at flere lokalmenigheter opplever behov for å høre sammen i en større sammenheng, hvor det læremessige grunnlaget for disse kirkene er blitt definert. Dette er ikke en bibelsk foreskrevet ordning, men en tjenlig, praktisk ordning. Mens det å tilhøre en menighet er et helt sentralt bibelsk anliggende for alle kristne, er altså et kirkesamfunn en menneskeskapt overbygning. Det å tilhøre en menighet er avgjørende for å få åndelig mat og leve et sunt kristenliv, mens medlemskap i et kirkesamfunn er et ordningsspørsmål. Det betyr ikke at det ikke er viktig, men medlemskap i et kirkesamfunn er ikke avgjørende for å bevare troen og leve et kristent liv, slik deltakelse i den lokale menighet er det.

Ulike oppfatninger i spørsmålet om medlemskap i Dnk

I Normisjon har vi en felles teologisk forståelse av at den nye læren om ekteskapet representerer et brudd med Guds ord. Det anser vi som alvorlig. Mennesker tilknyttet Normisjon trekker imidlertid ulike konklusjoner hva gjelder fortsatt tilhørighet til Dnk. Det har vi fra ledelsens side forståelse og respekt for. Vårt utgangspunkt er at det avgjørende er at en hører til i en lokalmenighet eller et kristent fellesskap, hvor en kan vokse i troen på Jesus og medmennesker inviteres til tro.

For bedre å forstå hverandres refleksjoner og valg i spørsmålet om kirkemedlemskap, vil vi her gjengi noen begrunnelser fra begge sider.

Normisjonsfolk som velger å bli værende i Dnk, vektlegger i stor grad følgende:

- Et ønske om å styrke lokalmenigheten og gi støtte til prester og kirkelige ansatte som står på kirkens klassiske ekteskapsyn.
- En tro på at en fortsatt kan være med og prege Dnk med en kristendomsforståelse som er i samsvar med Normisjons profil. Dette gjøres lettere innenfra enn utenfra.
- En misjonar, strategisk vurdering av at Dnk gir Normisjon, og ikke minst Acta, mulighet til å nå mennesker med evangeliet, mennesker som en ellers ikke ville nådd.
- En forståelse av kirkesamfunn som en menneskeskapt ordning, der en ikke er medansvarlig for alt sentrale ledere i råd og utvalg sier og gjør. En blir værende så lenge Dnks basis er Bibelen og bekjennesskriftene, og en har frihet til å forkynne i tråd med sin overbevisning.

Normisjonsfolk som velger å melde seg ut av Dnk, gjør det ut fra en annen vektlegging:

- Lokalmenigheten har prester eller andre kirkelige ansatte som formidler den nye læren om ekteskapet, og en kristendomsforståelse som skaper forvirring. Det føles nødvendig å melde seg ut og finne tilhørighet i et alternativt fellesskap, for å ivareta eget og andres åndelige liv.
- En opplevelse av at en ved å bli værende i Dnk er med og legitimerer Kirkemøtets vedtak om likekjønnet ekteskap. En melder seg ut for tydelig å markere uenighet. For noen er dette et samvittighetsspørsmål, fordi en opplever å bli medansvarlig for det vedtaket som er gjort.
- En frykter at en ved å bli værende, påvirker andre til å bli værende. Disse kan dermed bli ført bort fra sann tro, fordi de over tid blir utsatt for en forkynnelse uten bibelsk substans.

Fra sentralt hold ønsker vi å oppmuntre og gi frimodighet til de som blir værende i Dnk. Det er viktig at medarbeidere i Dnk som deier vårt syn, ikke opplever at de blir stående alene. Vi ønsker like fullt å gi ryggdekning og støtte til de som utfra egen overbevisning og lokale forhold finner å måtte melde seg ut. Virkeligheten oppleves ulik, og derfor har vi respekt for at også valgene blir forskjellige.

Normisjons selvforståelse

Normisjon er en misjonsorganisasjon og vår visjon er *Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag*. Vårt mål er å nå ut med evangeliet til nye mennesker, både i Norge og i våre samarbeidsland. Vi vil forkynne evangeliet og formidle et kall til disippelskap gjennom å lese og leve i Guds ord og følge Jesus. *Elsket og sendt* er våre sentrale verdier.

Normisjon har et sterkt fokus på å bygge fellesskap og plante menigheter. Det gjør vi fordi vi vil nå ut med evangeliet, både i våre samarbeidsland og i Norge. Vi lever i et post-kristent, sekulært samfunn, der også Norge er blitt en misjonsmark. Hvis den oppvoksende generasjon skal bli kjent med Jesus, må de få muligheten til å bli del av levende, dynamiske fellesskap der nåden, troen og frelsen i Jesus blir forkynt.

For å virkeliggjøre vår visjon, trenger vi i Normisjon alle som identifiserer seg med vår profil og vårt oppdrag. Vi trenger både de som blir og de som forlater Dnk. Vi har også i våre fellesskap mennesker som er innmeldt i andre kirkesamfunn, blant annet Den Evangeliske Lutherske Frikirke. Viktigere enn kirkemedlemskapet er det at vi står sammen om det viktigste: Å gjøre Jesus kjent og å bygge levende fellesskap som vil misjon!

Spørsmålet om etablering av et trossamfunn

Fra sentralt hold ønsker vi ikke å opprette et eget trossamfunn i Normisjon. De som melder seg ut av Dnk, har andre lutherske alternativer. Den Evangelisk Lutherske Frikirke har åpnet for at mennesker kan melde seg inn hos dem, samtidig som de opprettholder sitt engasjement i Normisjon. Misjonssambandet og Indremisjonsforbundet har opprettet egne trossamfunn, og de er også åpne for Normisjonsfolk.

Region Agder har likevel ønsket å utrede muligheten for å etablere et eget trossamfunn i sin region. Det har skjedd i en åpen og god dialog med sentralledelsen, og de gjør det ut fra et ønske om å kunne tilby en trossamfunnstilhørighet til Normisjonsfolk som går ut av Dnk. Dersom et slikt trossamfunn blir vedtatt på region Agders regionårsmøte, vil dette også være en mulig tilhørighet for Normisjonsfolk som ikke bor i Agder.

Veien videre for Normisjon

Vi vil framover være offensive og arbeide enda mer målbevisst for menighetsplanting og fellesskapsutvikling i Norge. Vi skal trene og utruste unge mennesker til å plante nye fellesskap i byer og bygder, så vi når lenger ut med evangeliet.

Vi vil arbeide for å styrke våre menigheters funksjon, rolle og identitet som kraftsenter i Normisjon. Derfor arbeider vi blant annet med å styrke tilsynsfunksjonen i organisasjonen.

Samtidig vil vi styrke nettverksbygging og samarbeid med andre organisasjoner og menigheter i Dnk og andre kirkesamfunn som står for det samme som oss. På lokalplan kan vi gjøre dette ved praktisk samarbeid der det ligger til rette for det. Slik kan vi både styrke hverandre og nå lenger ut.

På sentralt plan vil vi fortsatt ha en løpende dialog med lederskap i ulike kirkesamfunn og andre misjonsorganisasjoner. Målet er å ha en mest mulig felles forståelse av kirkesituasjonen, slik at vi opptrer klokt i de utfordringene vi møter framover.

Anne Birgitta Langmoen Kvelland
Generalsekretær

Tormod Kleiven
Landsstyreleder

